

Dat	Län	Kommun	Stift	Församling	Kyrkogård
2011-02-10	Skåne	Ängelholm	Lund	Strövelstorp	Strövelstorp
Inventare	Fotograf	Original förvaras	Bilder år	Kvarter	Gravplats nr
Ingvar Nilsson	Ingvar Nilsson	Kyrkoarkiv	2005, rev. 2013	6A	32-34

Översiktsbild	Detaljbild
	

Gravvårdstyp (t.ex stående, liggande, material)	Lutande liten svart sten i gräsmatta. Det nedsänkta mattbearbetade fältet för inskription och dekor inramas av en polerad ram. Ovanför inskriptionen ett upphöjt polerat kors.
Inskriptionstyp (t.ex försänkt, upphöjd, metallbokstäver)	Upphöjd polerad
Omgärdning (t.ex. sten, häck, staket)	Ingen
Ytmaterial (t.ex. sand, singel, stenplattor)	Gräsmatta
Växtmaterial (t.ex. träd, buskar)	Inget

Inskription (/ = radbrytning)	N. A. Granaths / Familjegrav /
Citat (/ = radbrytning) t.ex. psalm- el. bibelvers, med för aktuell tid relevant översättning	---

Porträtt / Speciella noteringar, Övrigt:

Enligt gravregister vilar här:

Nils Andersson Granath 18500517-19331003 samt
Johanna Granath f. Johansson 18511008-19260709.

Gravplats med utgången gravrätt.

Nils Andersson Granath

Nils Andersson Granath och hustrun Johanna

Den oansenliga gravstenen över Nils Andersson och Johanna berättar inte ens vilka som är begravda där. Nils Granath var skomakare i Strövelstorp. Han och hans hustru Johanna bodde i det lilla huset på Strövelstorpsvägen 5, omedelbart norr om Otto Dahlmans affär. Erik Dahlman, son till affärsidkaren Otto Dahlman berättar genom sina anteckningar till studiecirkeln om bygdeforskning om att han som barn var väl bekant med paret Granath.

Nils och Johanna Granaths hus på Strövelstorpsvägen 5

I yngre dagar hade Nils Andersson Granath två skomakargesäller. Huset hade han och Johanna köpt omkring 1890. På vindsvåningen hade han dessutom en liten skohandelsbutik. Efter några år "avskaffade" han både gesällerna och skohandeln, berättar Erik Dahlman, för att ensam syssla med skomakeriet.

Någon större kärlek hade han emellertid inte till detta yrke. Hans stora intresse var fruktodling. Hans egen tomt hade inte plats för mycket mer än huset. Han arrenderade därför enligt kontrakt på 49 år ett stycke mark om ca 3000 m² av Torlarps gård, ett område som ligger mellan hans eget hus och nuvarande Diamantvägen, där det idag ligger

tre stycken villor byggda på 1950-60-talen. Runt marken planterade han en hagtornshäck. Här hade Granath och hans fru Johanna sitt verkliga intresse och sin största inkomstkälla. De bästa sorter som fanns av fruktträd blev planterade. Träden var högstammiga för att göra det möjligt att under och mellan dem kunna odla bär, potatis och grönsaker.

När första världskriget bröt ut 1914 blev det avspärning, och alla matvaror blev eftersökta och steg i pris. Granath lät då bygga en ekonomibyggnad alldeles intill boningshuset. Där inreddes plats för 100 höns och fyra gödgrisar. Med egen potatis och inköpt "gröpe" (mald och blötlagd säd) jämte nässlor utfodrade han gödsvinen som blev feta. Tre såldes och en slaktades till det egna hushållet. Även ägg och kycklingar såldes. Nils och Johanna Granath blev genom sin framsynthet välbärgade.

Fruktträden var nu i full bärkraft och gav stora skördar. Det bästa året var 1918, då fruktskörden i hela landet var god. Granath sålde till uppköpare för export till Tyskland för 5000 kronor, en på den tiden ansenlig summa. Ibland behövde Nils och Johanna hjälp med olika arbeten i trädgårdsodlingen. Den ovan nämnde Erik Dahlman berättar att han ibland som barn fick hjälpa till.

Nils och Johanna hade inga barn. Erik Dahlman skriver att Granath ofta poängterade för honom hur trevligt, intressant och lönsamt trädgårdsyrket var. Han ansåg att *"trädgårdsmästare på en större herrgård eller egen fruktodlare var de mest förmånliga yrken man kunde tänka sig. Därför uppmanade han mig att söka in som elev i Vegeholms slottsträdgård, som han vid flera tillfällen besökt. I början av seklet var denna trädgård nyanlagd, påkostad och ytterst välskött och visades för allmänheten en söndag varje sommarmånad. Under skollovet år 1925, då jag var 12 år, fick jag anställning där"*.

Johanna Granath dog 1926. För att kunna klara sig på äldre dagar bad Nils sin syster och svåger att flytta till honom och hjälpa till med hushållet och den stora trädgården, som han inte kunde klara själv. Som ersättning för detta skulle de få bo gratis och arva honom vid hans frånfalle, vilket också blev skrivet i hans testamente. Denna syster, Petronella, och hennes man Anders Persson bodde i Fleninge. Anders Persson kallades allmänt för "Biskopen". Om honom kan man läsa i anslutning till gravplatsen Persson Anders o Petronella (01A, 029-030).

Nils Andersson Granath dog 1933. Huset och fruktträdgården övergick då enligt testamentet till Anders Persson "Biskopen" och hans hustru Petronella.

Källor:

Anteckningar av Erik Dahlman år 1989 i anslutning till studiecirkel.
Bygdeforskning i Strövelstorp.